

۲۳۶ _ اللهم يا هادي الطالبين الى سبيل الهدى و منقذ التائهين من بيداء الضلالة و العمى و معطي المخلصين النعم و الألاء و مجير المضطرين في الكهف الأوقى و مجيب الداعين من الملكوت الأعلى رب لك الحمد بما هديت الهائمين من فيافي الجحود و اوردت المقبلين على الورد المورود و يسرت للمتقين اعظم الآمال و فتحت للمشتاقين ابواب الوصال من ملكوت الجمال و انقذتهم من نار الحرمان حتى سرعوا اليك و وردوا عليك و وفدوا ببيابك الرحيب و حازوا اوفر نصيب رب انهم ظمأء ارويت غلتهم بمأء الوصال و اسكنت لوعتهم ببرد الفضل و الأحسان و شفيت علتهم بدرياق رحمتك يا حنان يا منان رب ثبت اقدامهم على الصراط و وسع عليهم سم الخياط و اجعلهم رافلين في ذيول العزة السرمدية الى ابد الآباد انك انت الكريم المعطي العزيز الوهاب لا اله الا انت المقدر المتعالى العزيز الجبار

ای یاران روحانی حمد خدا را پرده برانداختید و دلبر مهربان شناختید و از مکان بلا مکان تاختید و در جهان حضرت یزدان خیمه برافراختید و باهنگ خوشی بمحامد و نعوت حی قیوم پرداختید و نغمه جانسوز بنواختید هزار آفرین که مشاهده نور مبین نمودید و در خلق جدید فریاد فتبارک الله احسن الخالقین بر آوردید نطفه بودید طفل رضیع گشتید و از ثدی عزیز لاین عرفان نوشیدید و ببلوغ رسیدید و فلاح و نجاح یافتید حال وقت خدمتست و هنگام عبودیت حضرت احدیت از افکار مختلفه فراغت یابید و بلسان فصیح بلاغت بنمائید و بحمد و ستایش حضرت مقصود مجامع و محافل بیارائید تا این فیض مانند سیل منحدر گردد و جهانرا گل و ریاحین بیاراید آن سیل نصائح و وصایاست و تعالیم و تکالیف حضرت کبریای ای یاران جهانرا ظلام عناد فرا گرفته و گردباد بغضا احاطه نموده نار عدوانست که شعله بعنان آسمان زند سیل خونریز است که از دشت و کهسار جاری و ساری و جمیع نفوس در نهایت بیقراری پس احبای الهی باید سبب محبت آسمانی گردند و الفت روحانی بخشند و بموجب وصایا و نصائح رحمانی با جمیع خلق بنهایت صدق و مهربانی رفتار کنند و با عموم بخیر خواهی معامله نمایند دوستانرا جانفشانی کنند و دشمنانرا کامرانی خواهند بدخوی را دلجوئی کنند و ستمگر را

مهرپرور باشند تشنگانرا آب گوارا گردند و مریضانرا شفای عاجل دردمندانرا درمان گردند و مصیبت زده گانرا تسلی وجدان گمراهانرا نور هدایت گردند و سرگشتگانرا رهبر پر عنایت کورانرا دیده بینا شوند و کرانرا گوش شنوا مرده گانرا حیات ابدیه باشند و افسردگانرا مسرت سرمدیه ملوک عادل را مملوک باشند و امیر باذل را رعیت خوش سلوک اطاعت حکومت نمایند و در امور سیاسیه مداخله ننمایند توجه بنیر آفاق کنند و بتحسین اخلاق پردازند